

पक्^० ebend.

पातयित् Kathās. 121, 80.

1. पातय्य Bhāg. P. 14, 29, 32.

पाताल 1) a) सद्दीपपाताला (महो) Kathās. 99, 35. Z. 11 °खण्ड auch im Skanda-P. Verz. d. Oxf. H. 84, b, 22. — c) N. pr. eines Tirtha' Verz. d. Oxf. H. 39, b, 15.

पातिन् 3) einbrechend, aufziehend, erscheinend: मेघेनाकाण्डपातिना Kathās. 72, 176.

पातित्रत्य Bhāg. P. 10, 60, 51. Spr. 3308, v. l. (पति).^०

1. पात्य zu schleudern R. 7, 22, 43.

पात्र 4) दान^० Verz. d. Oxf. H. 87, a, 31. Sp. 643, Z. 13 ed. Bomb. liest MBh. 1, 773 पात्रमयम् st. पात्रो ऽयम्. — 5) m. Pañkār. 1, 4, 64. fg. — 6) Vikr. 3, 9. — Vgl. मक्ता^०.

पात्रक 1) s. कुपात्रक oben.

पात्रता 1) येनेदशानां दुःखानां न पुनर्यासि पात्रताम् Kathās. 72, 312.

पात्रिक 2) s. कुपात्रक oben.

पात्रीकर 1) Z. 3 lies 48 st. 49.

पायस् 4) Spr. 4328. Kathās. 73, 194.

पायस्पति m. der Herr des Wassers, Varuṇa Kathās. 108, 146.

पायिन v. l. für पायोन Kern in der Vorrede zu Varāh. Brh. S. 28.

पायेय 1) °श्राद्ध (?) Verz. d. Oxf. H. 277, a, 1 v. u.

पायेद् Spr. 4328.

पाथेनिधि Spr. 4328. Kcvalaj. 114, b.

पाद् 8) so v. a. Caesar Ind. St. 8, 297. — 9) M. 2, 99 hat die v. l. पात्रात् st. पादात्; vgl. auch Spr. 1673. the bottom (of a bag) Benfry. — 10) पादस्य Hariv. 9983 v. l. für पदस्य; nach Nilak. = चित्रफलकस्य.

पादचार adj. zu Fusse gehend R. 7, 33, 5. m. Fusssoldat Uttararāmaś. 98, 10 (103, 5).

पादचारिन् zu Fusse gehend Kathās. 52, 130. 53, 17. 54, 6. 74, 292.

पादतल, °तलाकृति Spr. 2379.

पादपक am Ende eines adj. comp. von 1) पादप Baum Kathās. 70, 24.

पादपद्म m. N. pr. eines Lehrers, = पद्मपाद Hall 88. 134.

पादपूषा 2) P. 6, 1, 134.

पादप्रतिष्ठान lies Fussgestell.

पादप्रधारण vielleicht fehlerhaft für पादप्रवर्ण.

पादभट m. Fusssoldat Kathās. 54, 218.

पादभाग Ind. St. 8, 82.

पादभाज्, अन्यथा पादभाक् anders den Pāda abtheilend Ind. St. 8, 298.

पादलिप्त N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 152, a, N. 3. °सूरि N. pr. eines Astronomen Ind. St. 10, 281. 286.

पादलेप an den angeführten Stellen und Kathās. 70, 65. 123, 19. 27 eine Fussalbe von besonderer Zauberkraft.

1. पादविग्रह्, die neuere Ausg. कामविग्रहैः mit nach Belieben wechselnden Körpern.

पादात्त, °त्ते am Ende eines Pāda Ind. St. 8, 221. fg. 224. 462.

पादात्तर, Nilak. zu MBh. 1, 7164: पादात्तरे पादसमीपप्रदेशे.

पादाष्टील, lies अष्टील st. अ^०.

पानक, °रसासवरागयोजनानि unter den 64 Kalā Verz. d. Oxf. H.

217, a, 8. °रसरामानवयोजनम् Schol. zu Bhāg. P. 10, 43, 36; vgl. u. कला 11.

पानगोष्ठिका, °गोष्ठो Verz. d. Oxf. H. 123, a, 7.

पानात्पय Suçr. 2, 486, 6. — Vgl. मदात्पय.

पात RV. 7, 33, 2.

पान्थ 1) füge ein auf Reisen befindlicher Mann hinzu. पान्थत्वं n. das Leben eines Wanderers: बहूपायं क्व पान्थत्वं नित्यगुप्ताः क्व पार्थिवाः Kathās. 93, 69.

पाप Sp. 660, Z. 24 lies 3) st. 4) und füge hinzu: ऐश्वर्यमद्रपापिष्ठाः मदाः पानमदादयः unter allen Räuschen, wie Weinrausch u. s. w., ist der Herrschaftsrausch der schlimmste Spr. 3834. — 6) m. N. pr. eines Bösewichts in einem Drama Verz. d. Oxf. H. 139, a, 20. — Vgl. मक्ता^०.

पापकर्मन् n. eine böse That: °कर्मकृत् R. 3, 33, 3.

पापकृत्वन् (पाप + कृ^०) m. Frevler AV. 19, 33, 3.

पापगति adj. dem ein schlimmes Los zu Theil wird Spr. 2923.

पापचर m. N. pr. eines Bösewichts von König in einem Drama Verz. d. Oxf. H. 139, a, 22.

पापनाशन 2) vgl. Verz. d. Oxf. H. 30, a, 8.

पापपुरो v. l. für अ^० Wilson, Sel. Works 1, 322. — Vgl. पापापुरी.

पापबुद्धि adj. Spr. 4333. f. üble Absicht: यो रामस्य प्रियो भार्या पापबुद्ध्या निरीक्षते R. 3, 53, 50.

पापरिपु der Feind der Sünde, N. pr. eines Tirtha Kathās. 118, 154.

पापलोक्त्र bed. nach Nilak. zur Hölle führend.

पापीय, die ed. Bomb. पापीय श्राद्धः, Nilak.: पापीयमाहु रिति षडे पाप क्लितम्.

पामर 2) Spr. 3324. — 3) Hāla 163. 171. 242. — 4) Spr. 4680 (Gongs. सञ्जन).

पामार N. pr. eines Geschlechts Verz. d. Oxf. H. 352, b, 3.

1. पाय्य vgl. पूर्व^०. — 2. पाय्य vgl. बहु^०.

पार 2) Varāh. Brh. S. 16, 10. — 4) इत्यसि पारमष्टादशानां कारणानामन्ते च मृत्युमुखम् Daçak. in Benf. Chr. 193, 15. °तत्र Weber, Rāmat. Up. 323. fg.

पारक vgl. भित्तुकी^०.

पारज्ञायिन् = पारज्ञायिक Vishnu's Dharmac. 5, 39. — Vgl. पारदारिन्. पारटीट = मृन्मृ a. a. O.

पारत्रिक jenseitig Sarvadarçanas. 169, 4.

पारद् 1) Sarvadarçanas. 98, 18. Etymologie 97, 13. fg. °त्वं n. ebend.

पारदारिक 1) Kathās. 106, 149. 153.

पारदारिन् vgl. oben पारज्ञायिन्.

पारदश्चन् vgl. u. पारावार.

पारमक, so auch die ed. Bomb. MBh. 13, 3350; dagegen liest R. 1, 22, 10 die ed. Bomb. परमिका.

पारमर्ष (von परमर्षि) adj. von einem grossen Rshi herrührend: सूत्र Sarvadarçanas. 116, 9.

पारमर्क्ष्य Bhāg. P. 12, 13, 18. adj.: धर्म 6, 3, 4.

पारमार्थ्य (von परमार्थ) n. die volle Wahrheit Bhāg. P. 12, 3, 14.

पारमिता Kathās. 72, 218. बुद्धोक्तदानादिषट् 362. दान^० 236. तमा^० 259. 277. शील^० 259. धैर्य^० 277. 283. ध्यान^० 283. प्रज्ञा^० 318. 361.

पारमेश्वर Titel einer Schrift Hall 199.